

“En la Jornada Mundial de l’Aigua, se’ns convida a reflexionar sobre el valor d’aquest meravellós i insubstituïble do de Déu. Per a nosaltres creients, ‘germana aigua’ no és una mercaderia: és un símbol universal i és font de vida i de salut. Molts germans i germanes tenen accés a poca aigua, i a vegades contaminada”

(Papa Francisco: Angelus 21-03-21)

paraules del bisbe

RESUCITÓ MI AMOR Y MI ESPERANZA

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos diocesanos:

Un antiguo himno cristiano, propio del tiempo de pascua –la secuencia “Victime Paschali Laudes”– invita a cantar en este día la grandeza de Dios y a alabar su nombre ofreciendo oraciones a la víctima de la Pascua, que es Cristo mismo. En este himno, que fue compuesto en torno al año 1048, se compara a Cristo con el Cordero que los judíos sacrificaban para la cena de pascua. El evangelista Juan también pone de relieve que Jesucristo se ofreció en la cruz como el verdadero cordero que quita el pecado del mundo. El himno dice de un modo muy expresivo que “el cordero redimió a las ovejas”. En el texto del pregón que proclama la Iglesia exultante en la noche de Pascua se dice algo parecido: “¡Para rescatar al esclavo, entregaste al Hijo!”. Con su sangre derramada, Cristo ha restablecido la relación del ser humano con Dios y “ha reconciliado a los pecadores”, dice el himno que comentamos.

En la segunda parte de este himno se describe el misterio pascual como una lucha entre la vida y la muerte, entre Cristo y Satanás, entre el cielo y el infierno: “lucharon vida y muerte en singular batalla”. La resurrección de Cristo significa que la

muerte ha sido derrotada y la batalla ha sido vencida por la vida. San Pablo dirá, lleno de gozo: “¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?” (1 Cor 15, 55). La muerte ha sido vencida por Aquel que es la Vida, lo que nos llena de esperanza porque si vivimos unidos al “dueño de la vida”, no hay motivo para que temamos la muerte.

Seguidamente en este bello himno interviene el coro, que se dirige a María Magdalena, la primera testigo de la resurrección, la “apóstol de los apóstoles”, y le pregunta: “¿qué has visto de camino, María en la mañana?” Y ella responde enumerando todo lo que sucedió: que Jesús la llamó por su nombre, que el sepulcro estaba vacío y el sudario estaba en un sitio aparte y que los ángeles fueron testigos de este acontecimiento (cf. Jn 20, 1-18). María añade: “Resucitó de veras mi amor y mi esperanza”. Este ha de ser el gran grito de júbilo que cada uno de los cristianos repitamos desde lo hondo del corazón: ha resucitado Jesús, mi amor y mi esperanza. Este domingo es día de dejar que la alegría de la pascua inunde todo nuestro ser y nos llene de esperanza. Aquel a quien seguimos no es un

personaje del pasado, sino alguien que está vivo para siempre y cuyo amor sin medida nos hace vivir.

El himno prosigue diciendo: “Venid a Galilea, allí el Señor aguarda; allí veréis los suyos la gloria de la Pascua”. Es la invitación a dejar todo lo que tenemos entre manos para ir al encuentro del Señor. En Galilea, donde empezó todo, el Señor nos espera a cada uno de nosotros. Hoy Galilea es cualquier situación de la vida donde está Dios aguardando para encontrarse con nosotros.

El himno concluye con una confesión de fe y una plegaria. Primero profesa la fe en la resurrección: “Sabemos por tu gracia que estás resucitado; la muerte en ti no manda”. Nosotros nos unimos a la Iglesia para proclamar que nuestro Dios está vivo. “Estuve muerto –dice en el Apocalipsis– pero ahora vivo y tengo las llaves de la muerte y del abismo” (1,18). Y elevamos, al mismo tiempo, esta plegaria: “Rey vencedor, apiádate de la miseria humana y da a tus fieles parte en tu victoria santa”. Sabemos que vives para siempre: escucha nuestra oración, intercede por nosotros y ten piedad de esta humanidad a la que tanto amas.

Muy feliz Pascua, hermanos.

“Cançons populars menorquines “DEIXEM LO DOL”

Deixem lo dol
cantarem amb alegria,
‘narem a donar
lo sant Pasco a Maria.
Lo tercer jorn,
que Jesús resucità,
per propi valor
de la mort triomfà.
Als llims baixà
per lliurà’ns de Llucifer,
amb lo seu poder
que demostrà ser Ell sol.

Deixem lo dol ...
Gran Majestat,
Jesús al cel se’n pujava,
i tot espantat

lo seu poble restava;
interrogava
per un àngel, molt urgent:
Qui és aquest,- dient,-
que se’n puja amb gran
estol?

Deixem lo dol ...
Tot flametjant,
per a complir lo promès,
lo Esperit Sant
davalla al Sant Congrès;
gran foc encès
que crema llur coratge,
inflama
llur llenguatge:
cada un parla el que vol.

Deixem lo dol ...
Quan traspassà
d’aquest món, nostra
Senyora,
al cel la pujà
son Fill a la mateixa hora;
emperadora
del cel, sou elegida,
sou rosa florida,
més resplandenta que el
sol.

**Francesc
Camps i Mercadal**
(Francesc d’Albranca)
(Fragment)

**Molt
Bona
Pasqua
2021!!!**

Gabinet de
Comunicació
Bisbat de Menorca

Diumenge de Pasqua

Lectura dels Fets dels Apòstols 10, 34a.37-43

En aquells dies Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batiar. Parl de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven dominats pel diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot lo que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que predicàssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni anunciant que tothom qui creu rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.

Salm responsorial 117

R: **Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses 3, 1-4

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cercau allò que és de dalt, on hi ha Crist, assegut a la dreta de Déu; estimau allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vàreu morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb Crist. Quan es manifestarà Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Lectura de l'evangeli segons sant Joan 20, 1-9

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i va veure que la pedra havia estat llevada de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a veure Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i ells diu: «S'han enduit el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors, Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'acotà per mirar a dins, va veure aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrera ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i va veure aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat pel cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara en el mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho va veure i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

Lectura de los Hechos de los Apóstoles 10,34. 37-43

En aquellos días Pedro tomó la palabra y dijo: «Conocéis lo que sucedió en el país de los judíos, cuando Juan predicaba el bautismo, aunque la cosa empezó en Galilea. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él. Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en Judea y en Jerusalén. Lo mataron colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y nos lo hizo ver, no a todo el pueblo, sino a los testigos que él había designado: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha nombrado juez de vivos y muertos. El testimonio de los profetas es unánime: que los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados.»

Salmo responsorial 117

R: **Éste es el día en que actuó el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.**

Lectura de la carta de San Pablo a los Colosenses 3, 1-4

Hermanos, Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios, aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria.

Lectura del santo evangelio según San Juan 20, 1-9

El primer día de la semana, María Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaba Simón Pedro y el otro discípulo, a quien tanto quería Jesús, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto.» Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; y, asomándose, vio las vendas en el suelo; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro; vio las vendas en el suelo y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no por el suelo con las vendas, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

“Havia de ressuscitar d'entre els morts”

El conjunt del relat és tan sorprenent que només açò ja ens indica que no es tracta de la narració objectiva d'un fet, sinó d'un llenguatge plenament simbòlic per expressar una realitat tan profunda que no pot ser dita amb llenguatge directe. Aquests relats no ens volen dir què va passar des de un punt de vista històric. Allò que intenten els relats evangèlics és fer-nos descobrir i celebrar la realitat més profunda i plena de la vida humana: que la vida que es dona es connecta en la vida (en majúscules) de Déu.

Ens podríem demanar perquè Jesús va morir, si havia de ressuscitar, i els evangelistes no apliquen a Jesús el model bíblic del profeta Elies, que va ser endut directament al cel “mentre caminaven tot parlant, un carro de foc tirat per cavalls de foc els va separar l'un de l'altre, i Elies va pujar al cel enmig de la tempesta” (2Re 2,11).

Potser moltes vegades imaginem la vida com un camí que avança, i la mort seria com caure dins d'un pou que ens impedeix de continuar caminant. Llavors imaginem que la “resurrecció” seria com sortir del pou i retornar al camí de la vida (una “revivificació” al estil de Llätzer). Dintre d'aquesta manera d'entendre les coses, és lògic demanar-se per què Jesús va morir si havia de ressuscitar. Però, precisament, el que intenten els evangelis és fer-nos veure que les coses no van així. Jesús mateix ho explica als deixebles: “si el gra de blat, quan cau a la terra, no mor, queda ell tot sol, però si mor, dona molt de fruit” (Jn 12,24). L'espiga és la plenitud del gra de blat enterrat, però no és un retorn a allò que era abans. La resurrecció no és un retorn a la situació anterior, sinó el pas (“pasqua”) a la plenitud. No es pot arribar a la plenitud si no es passa per la donació total (“mort”). Per açò Jesús “havia de ressuscitar d'entre els morts” (Mt 17,9).

Però la resurrecció de Jesús no té un significat purament individual. Ell és el Cap, tot el Cos hi és vivificat amb Ell. La seva resurrecció és l'abraçada de Déu a la Humanitat sofrent. “Avui estaràs amb mi al Paradís” (Lc 23,43).

Vicent Lladrés

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salm de la 1ª Setmana
Dg.4, PASQUA: Missa del dia: Fets 10, 34a. 37-43 / Sal 117 / Col 3, 1-4 o bé: 1C 5, 6b-8 / Jo 20, 1-9.

Octava de Pasqua:

Dl. 5: Fets 2, 14. 21b-33 / Sal 15 / Mt 28, 8-15.
Dt. 6: Fets 2, 36-41 / Sal 32 / Jo 20, 11-18.
Dc. 7: Fets 3, 1-10 / Sal 104 / Lc 24, 13-35.
Dj. 8: Fets 3, 11-26 / Sal 8 / Lc 24, 36-48.

Dv.9: Fets 4, 1-12 / Sal 117 / Jo 21, 1-14.

Ds.10: Fets 4, 13-21 / Sal 117 / Mc 16, 9-15.

Dg. 11: II de Pasqua: Fets 4, 32-35 / Sal 117 / IJo 5, 1-6 / Jo 20, 19-31.

ESCOLTES MENORCA 50 ANYS

Del ventall d'agrupaments que avui dia ja no estan actius recordam el de Sant Lluís que va començar a finals dels anys 70, de la mà del prevere Josep Sastre que exercia a la parròquia conjuntament amb Llorenç Vidal. A la dècada dels anys 80, l'agrupament que es va engegar va ser el de Sant Climent, l'any 1985, a partir d'un grup d'amics i la iniciativa del rector Manolo Bonet. A la dècada dels 90 van néixer diversos agrupaments: el de Sant Martí as Mercadal, animat pel rector Llorenç Vidal i Bosco Martí, i el de Paco Ramonell a Maó dins la parròquia del Carme amb en Rafel Portella de consiliari. Al mateix any 1993, a Ciutadella va començar el de

Els Agrupaments al llarg del temps (2)

Sant Rafel amb n'Antoni Fullana de rector, i també a Maó el de Sant Antoni Abat a Maó per la iniciativa, també, del rector de la parròquia Josep Sastre i que va perdurar fins l'any 2006 quan per manca de caps alguns dels seus membres es van ajuntar amb el de Paco Ramonell. El darrer naixement d'un agrupament va ser el de Santa Maria a Maó, l'any 1996, de la mà del seu rector Josep Manguán, i aturant el 2006 les seves activitats. Els escoltes que van voler seguir ho van fer en el nou agrupament creat per unificar tots els de Maó, l'AE Tramuntana.

Estret del llibre: "Escoltes de Menorca MSC. Més de 50 anys... sempre a punt"

L'hora dels adéus del Sant Jordi celebrat a Maó el 1995

vaig estar malalt i em visitàreu

L'acompanyament a la gent gran

La vida és un camí ple d'experiències i canvis. Això els nostres majors ho saben molt bé. Quan ens feim majors, ens comencen a fallar les forces, sentim més a prop la soledat perquè hem perdut a la nostra parella, els fills han format la seva pròpia família. Per molt acostumats que estiguem a la soledat, hi ha gent gran que viu a ca seva i passen el dia sense veure ningú. Altres esperen a que arribi el fosquet perquè és quan reben alguna visita d'algun familiar però, a vegades, després de

la feina aquests estan cansats i frissen, i s'han de conformar amb la visita i la companyia d'alguna veïna, que sempre està al seu costat quan ho necessiten.

Quan anam a visitar-los, no és estrany trobar-los a les fosques, amb la televisió apagada, sols amb els seus pensaments i records. Quan veuen a un familiar o familiars s'alegren molt, no voldrien que aquell moment acabés mai, i sempre solen preguntar: Quan tornareu? D'altra banda, quan ingressen a un geriàtric estan més acompanyats, tenen les necessitats bàsiques cobertes, i es senten tots més tranquils, tant ells com els familiars. S'han d'adaptar a nous costums, noves rutines, nous companys però entre tots van formant una nova família. Tots anam carregats amb les nostres motxilles, les vivències i records que anam acumulant són essencials per a viure amb plenitud totes les etapes de la nostra vida.

l'entrevista a:

Mn. JOSEP MANGUÁN MARTÍNEZ

Mn. Josep Manguán Martínez, rector de la Catedral de Menorca i delegat de l'Àrea de Litúrgia i Espiritualitat, va ser el ponent de les xerrades quaresmals centrades en la figura de Sant Josep que es van dur a terme a l'arxiprestat de Ciutadella.

Quines reflexions vares transmetre a les xerrades quaresmals?

-Vaig presentar alguns flaixos del sorprenent itinerari de fe i compromís de sant Josep, en la seva vessant d'espòs de Maria i pare de Jesús. Pare en un món sense pare; i espòs, que és molt més que company sentimental. La irrupció de Déu en la vida de Josep el descol·loca i desinstal·la, però és la cosa més meravellosa que li pot passar. Déu el necessita per al seu projecte de salvació. La família i la feina són els dos elements bàsics per a l'estabilitat. La positiva convivència amb el pare i la mare és també el punt de partida d'una bona experiència de Déu, que és "Abbà". Josep de Natzaret, en aquests àmbits, juga una missió educativa determinant pel que fa al creixement integral de Jesús. Quan s'aplica l'antropologia cultural, la quotidianitat de la vida entesa en el seu marc històric concret, a la teologia espiritual, el resultat és sorprenent. És el que vaig intentar mostrar o suggerir a través de la interpretació de diversos textos bíblics.

Quina importància té la figura de Sant Josep per a l'Església?

-L'Església domèstica, és a dir, la família, i l'Església diocesana i universal han de viure i mostrar el rostre de Josep de Natzaret, que té aquestes característiques: cordialitat, acollida esperançada, paternitat, tendresa, interioritat, valentia creativa, custòdia, laboriositat, testimoniatge, entre d'altres. El món necessita pares i refusa amos. És a dir, refusa aquells que volen emprar la possessió de l'altre per omplir el propi buit, refusa els qui confonen autoritat amb autoritarisme, servei amb servilisme, força amb imposició. Sant Josep pot aportar molt a l'Església domèstica i a l'Església universal.

Dona la sensació que és un Sant que queda com en un segon pla?

-Efectivament. És discret, ocult, passa desapercbut, però hi és i actua. Fuig de tot protagonisme. No és un home que es resigna passivament, sinó algú valent, audaç, que transforma els problemes en oportunitats, posant sempre la confiança en Déu provident. No fa renou, ben cert, i manco renou de buit. No és un rabí (professional de la paraula, que degenera sovint en xerrameca), sinó un treballador que fa feina i calla. El llenguatge de tot treballador són les mans, no la boca. El seu silenci en l'evangeli, per tant, expressa quotidianitat i eloqüent vida interior, profunditat espiritual. Mostra la fecunditat del no parlar, però del fer. Per açò, és un referent extraordinari per a aquells que parlen amb els fets.

Toni Olives

agenda

Diumenge de Pasqua

Aquest diumenge celebrem la Resurrecció del Senyor, la festa central del cristianisme.

Admissió a les Ordres Sagrades

La propera setmana, **Toni Salord i Jaume Denclar**, seminaristes de la nostra diòcesi, rebran l'admissió a les ordres sagrades:

-Dissabte 10 d'abril
Toni Salord Camps, a les 19 h, a la Catedral de Menorca.

-Diumenge 11 d'abril
Jaume Denclar Quevedo, a les 11 h, a la parròquia del Roser des Castell.

Fons Diocesà de Solidaritat

Aquesta iniciativa de la nostra diòcesi segueix en marxa per ajudar als més vulnerables a fer front al pagament del lloguer i dels subministraments bàsics (llum i aigua). Si voleu col·laborar, podeu fer arribar la vostra aportació econòmica al compte bancari (entitat La Caixa) **ES60 2100 0061 4402 0087 5568**.

notícies nostres

Inici de l'Escola Bàsica d'Agents de Pastoral

El passat dissabte, 20 de març, va tenir lloc a les dependències de la Parròquia de Sant Martí d'Es Mercadal, on els assistents van ésser molt ben acollits pel Rector Mn. Josep Lluís Ponsetí, la primera sessió del present curs de l'Escola bàsica d'agents de pastoral, que dirigeix i coordina Isabel Serra, directora de les Escoles diocesanes de Formació de la nostra diòcesi. Aquesta experiència formativa que es va iniciar el curs 2019-20, enguany se l'ha encomanada al matrimoni Diego Dubón-Teresa

Jansà. En el primer bloc temàtic estudiat en aquest nou cicle, després d'una introducció general a la Bíblia, els ponents es van referir amb tot tipus de detalls a les característiques de l'Antic Testament, a la seva composició i al procés de la seva gestació, vinculat a la història del poble d'Israel; una temàtica que serà completada amb l'estudi del Nou Testament, en la propera sessió, prevista per al dissabte, 17 d'abril, en jornada matinal en el mateix lloc i a la mateixa hora.

L'Església celebra l'inici de l'Any "Familia Amoris Laetitia"

Diumenge 21 de març, el bisbe Mons. Francesc va presidir a la Catedral de Menorca l'Eucaristia que va donar inici a la nostra diòcesi de l'any "Familia Amoris Laetitia". A la celebració, que va ser organitzada pel Secretariat de Família i Vida, van participar de forma especial els Equips de la Mare de Déu i les Associacions de Pares i Mares (APIMA) del col·legi salesià de Calós i el col·legi de la Consolació, amb lectures, pregàries i ofrenes.

En la seva homília, el bisbe Francesc va destacar que l'Any de la Família ens convida a redescobrir la bellesa de la família i a un temps de reflexió que ha de ser molt enriquidor per a la nostra Església i, molt especialment, per als matrimonis i famílies cristianes.

En aquest sentit, Mons. Francesc va expressar que la vida matrimonial i familiar requereix d'un gran esforç col·lectiu, això significa que hem d'assumir la creu com Jesús. Davant les dificultats i els problemes de la rutina, les famílies han de cultivar la força de l'amor servicial, pacient, i respectuós. Si us ve de gust, podeu tornar a veure l'Eucaristia al canal de **youtube del Bisbat de Menorca**.

Sonia Febrer Romero

Presentació d'"Els millors fills de l'Església", el nou llibre de Mn. Joan Bosco Faner

Fa uns dies es va dur a terme la presentació d'"Els millors fills de l'Església", el segon volum del llibre "Si cerques referents, aquí son" que l'autor, Mn. Joan Bosco Faner, dedica a la vida dels sants. A Ciutadella, la presentació es va dur a terme a la parròquia de Sant Esteve de Ciutadella, a càrrec de Mn. Joan Miquel Sastre, rector de les parròquies de Santa Maria i de la Concepció, i Maite Carreras, directora pedagògica del Col·legi St. Francesc de Sales de Ciutadella. L'acte va acabar amb l'actuació musical del baríton Jaume Gelabert i la pianista Caterin Moll.

A Maó, la presentació va ser a la Casa de l'Església de Maó, a càrrec de Mn. Llorenç Sales, rector de la parròquia de Sant Fran-

cisc, i Magda Bisbal, mestra del col·legi de La Salle de Maó. Tots els ponents van ressaltar la sensibilitat i l'habilitat de Mn. Joan Bosco Faner per donar-nos a conèixer aquests referents: diferents sants i santes que, amb el seu testimoni de vida cristiana i servei

als altres, ens demostren la gran bellesa de l'Evangeli i que la santedat és un camí per a tots. Trobareu la informació més ampliada a la nostra web (bisbatdemenorca.org).

Sonia Febrer Romero

